

SENZILLA LLIBERTAT DE L'OMBRA, TORNA!

(sense títol)

Senzilla llibertat de l'ombra, torna !
Els boscos ploren la rosada. Morta
la nit no creix la vida
per les muntanyes. Xiprers en la pluja
les meves esperances. Sóc al dia.
Els meus dits, llargs com el viatge, tuden
la claror del desert que m'empresona.
Arquitectura forta del silenci
a l'entranya de l'obaga clemència
dels anys i les esferes que m'envolten
- sol de la nit. Els cimals pressentien
les meves latituds d'home en aurora.
El dia, el dia ! El record a les venes.
I el cant de la llum com una elegia.

(L'inútil plor (tres fugues))